

31979L0795

1979 9 22

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

L 239/1

KOMISIJOS DIREKTYVA

1979 m. liepos 20 d.

derinanti su technikos pažanga Tarybos direktyvą 71/127/EEB dėl valstybių narių įstatymų, reglamentuojančių motorinių transporto priemonių galinio vaizdo veidrodžius, suderinimo

(79/795/EEB)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį,

1 straipsnis

Direktyva 71/127/EEB iš dalies keičiama taip:

atsižvelgdama į 1970 m. vasario 6 d. Tarybos direktyvą 70/156/EEB dėl valstybių narių teisės aktų, reglamentuojančių motorinių transporto priemonių ir jų priekabų tipo patvirtinimą, suderinimo ⁽¹⁾ su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 78/547/EEB ⁽²⁾, ypač į jos 11, 12 ir 13 straipsnius,

1. 3 straipsnio 2 dalies paskutinė pastraipa keičiama taip:

„Tariama, kad šio straipsnio 1 dalyje apibrėžto patvirtinto tipo reikalavimų nesilaikoma, jeigu nesilaikoma I priedo 2 skyriaus reikalavimų.“

atsižvelgdama į 1971 m. kovo 1 d. Tarybos direktyvą 71/127/EEB dėl valstybių narių įstatymų, reglamentuojančių motorinių transporto priemonių galinio vaizdo veidrodžius, suderinimo ⁽³⁾,

2. 7 straipsnis pakeičiamas taip:

kadangi, atsižvelgiant į įgytą patirtį ir technikos pažangą, dabar įmanoma reikiamas nuostatas išplėsti, sugriežtinti ir labiau suderinti jas su tikrosiomis bandymų sąlygomis;

„1. Nuo 1980 m. vasario 1 d. nė viena valstybė narė neturi teisės dėl su galinio vaizdo veidrodžiais susijusių priežasčių:

a) — atsisakyti transporto priemonių tipui suteikti EEB tipo patvirtinimą, išduoti Direktyvos 70/156/EEB 10 straipsnio 1 dalies paskutinėje įtraukoje numatytą dokumentą arba suteikti nacionalinį tipo patvirtinimą,

kadangi Tarybos direktyvoje 71/127/EEB numatyta, kad iš vairuotojo vietos reguliuojamų išorinių galinio vaizdo veidrodžių specifikacijos turi būti sudarytos iškart, kai tik tai bus įmanoma techniškai;

— uždrausti pradėti eksploatuoti transporto priemones,

kadangi šioje direktyvoje numatytos priemonės atitinka Direktyvų dėl techninių kliūčių panaikinimo motorinių transporto priemonių prekybos srityje derinimo su technikos pažanga komiteto nuomonę,

jei tokio tipo transporto priemonių galinio vaizdo veidrodžiai atitinka šios direktyvos nuostatas;

b) — atsisakyti galinio vaizdo veidrodžių tipui suteikti EEB sudėtinės dalies arba nacionalinį tipo patvirtinimą, jei tie galinio vaizdo veidrodžiai atitinka šios direktyvos nuostatas, arba

⁽¹⁾ OL L 42, 1970 2 23, p. 1.

⁽²⁾ OL L 168, 1978 6 26, p. 39.

⁽³⁾ OL L 68, 1971 3 22, p. 1.

- atsisakyti galinio vaizdo veidrodžių tipui suteikti nacionalinį sudėtinės dalies tipo patvirtinimą, jei jie atitinka šios direktyvos nuostatas.
2. Nuo 1981 m. spalio 1 d. valstybė narė:
- a) — nebeišduoda Direktyvos 70/156/EEB 10 straipsnio 1 dalies paskutinėje įtraukoje numatyto dokumento transporto priemonių tipui, kurio galinio vaizdo veidrodžiai neatitinka šios direktyvos nuostatų,
 - gali atsisakyti suteikti nacionalinį tipo patvirtinimą transporto priemonių tipui, kurio galinio vaizdo veidrodžiai neatitinka šios direktyvos nuostatų;
 - b) — nesuteikia galinio vaizdo veidrodžių tipui EEB sudėtinės dalies tipo patvirtinimo, jei jie neatitinka šios direktyvos nuostatų,
 - gali atsisakyti suteikti galinio vaizdo veidrodžių tipui nacionalinį sudėtinės dalies tipo patvirtinimą, jei jie neatitinka šios direktyvos nuostatų.
3. Nuo 1984 m. spalio 1 d. valstybės narės:
- gali uždrausti pradėti eksploatuoti transporto priemones, kurių galinio vaizdo veidrodžiai neatitinka šios direktyvos nuostatų,

- gali uždrausti pateikti į rinką galinio vaizdo veidrodžius, kurie neturi šioje direktyvoje nustatyto EEB sudėtinės dalies tipo patvirtinimo ženklą.

3. I, II ir III priedai pakeičiami šios direktyvos I, II, III ir IV priedais.

2 straipsnis

Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję iki 1980 m. vasario 1 d., įgyvendina šia direktyvą. Jos nedelsdamos apie tai praneša Komisijai.

3 straipsnis

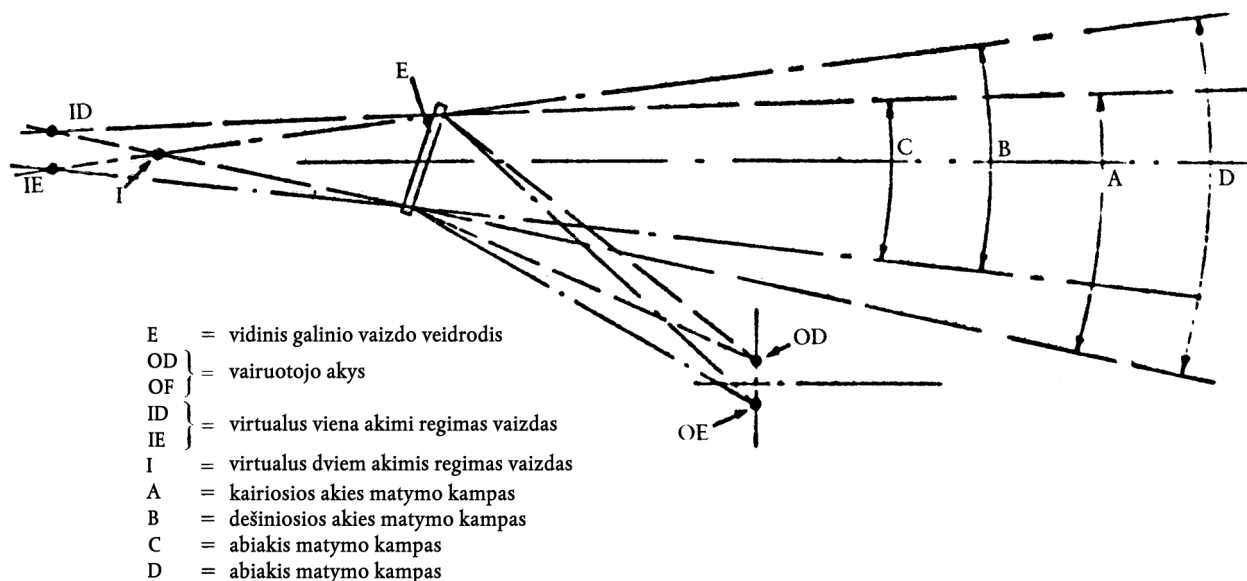
Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 1979 m. liepos 20 d.

Komisijos vardu
Étienne DAVIGNON
Komisijos narys

PRIEDAS

1. APIBRĖŽIMAI
- 1.1. „Galinio vaizdo veidrodis“ – tai bet koks įtaisas skirtas užtikrinti aiškų galinį 3.4 punkte apibrėžto regėjimo lauko vaizdą, išskyrus sudėtingas optines sistemas, pvz., periskopus.
- 1.2. „Vidinis galinio vaizdo veidrodis“ – tai 1.1 punkte apibrėžtas įtaisas, įrengtas transporto priemonės keleivių salone.
- 1.3. „Išorinis galinio vaizdo veidrodis“ – tai 1.1 punkte apibrėžtas įtaisas, pritvirtintas prie išorinio transporto priemonės paviršiaus.
- 1.4. „Papildomas galinio vaizdo veidrodis“ – tai ne 1.1 punkte apibrėžto tipo įtaisas, kurį galima pritvirtinti tiek transporto priemonės viduje, tiek išorėje, jei jis atitinka 2 punkto, išskyrus 2.1.1, 2.2 ir 2.3.4 teksto dalis, nuostatas.
- 1.5. „Galinio vaizdo veidrodžio tipas“ – tai įtaisai, kurie nesiskiria tokiomis pagrindinėmis charakteristikomis:
- 1.5.1. galinio vaizdo veidrodžio atspindimo paviršiaus matmenimis ir kreivio spinduliu;
- 1.5.2. galinio vaizdo veidrodžių konstrukcija, forma ar medžiagomis, įskaitant jungtį su kėbulu.
- 1.6. „Galinio vaizdo veidrodžio klasė“ – tai visi įtaisai, turintys vieną arba daugiau bendrų charakteristikų arba funkcijų. Vidiniai galinio vaizdo veidrodžiai priskiriami I klasei. Papildomi vidiniai galinio vaizdo veidrodžiai priskiriami IIs klasei.
- Išoriniai galinio vaizdo veidrodžiai priskiriami II ir III klasėms.
- Papildomi išoriniai galinio vaizdo veidrodžiai priskiriami IIs ir IIIs klasėms.
- 1.7. „r“ – tai šio priedo 1 priedėlio 2 skyriuje nurodytu būdu išmatuotas atspindimo paviršiaus kreivio spindulio vidurkis.
- 1.8. „Pagrindinis kreivio spindulys viename atspindimo paviršiaus taške (r_p)“ – tai vertės, gautos 1 priedėlyje apibrėžtu matavimo įrenginiu, matuojant atspindimo paviršiaus lanke, kuris eina per veidrodžio centrą lygiagrečiai 2.2.2.1 papunktyje apibrėžtam segmentui b, ir lanke, kuris yra statmenas tam segmentui.
- 1.9. „Kreivio spindulys viename atspindimo paviršiaus taške (r_p)“ – tai pagrindinių kreivio spindulių r_i ir r'_i aritmetinis vidurkis:
- $$r_p = \frac{r_i + r'_i}{2}$$
- 1.10. „Veidrodžio centras“ – tai atspindimo paviršiaus matomo ploto centroidė.
- 1.11. „Galinio vaizdo veidrodžio sudedamųjų dalių kreivio spindulys“ – tai apskritimo, kuris labiausiai atitinka atitinkamos dalies kreivą formą, lanko spindulys „c“.
- 1.12. „Vairuotojo akių vietas“ – tai 635 mm aukštyje virš IV priede nustatyto vairuotojo sėdynės H taško esantys du taškai, tarp kurių yra 65 mm atstumas. Tuos taškus jungianti tiesi linija yra statmena vertikaliai išilginei transporto priemonės simetrijos plokštumai. Atkarpos, jungiančios vairuotojų akių vietas, centras yra vertikaloje išilginėje plokštumoje, kertančioje transporto priemonės gamintojo nurodytos vairuotojui skirtos sėdimosios vietos centrą.
- 1.13. „Abiakis matymo laukas“ – tai bendras regėjimo laukas, susidedantis iš dešinėsios ir kairiosios akių regėjimo laukų (žr. schemą toliau).

- 1.14. „Transporto priemonių tipas atsižvelgiant į galinio vaizdo veidrodžius“ – tai motorinės transporto priemonės, vienodos tokiomis pagrindiniais parametrais:
- 1.14.1. matymo lauką mažinančiais kėbulo elementais;
- 1.14.2. taško R koordinatėmis;
- 1.14.3. galinio vaizdo veidrodžio nustatytais padėtimis ir tipu.
- 1.15. „M₁, M₂, M₃, N₁, N₂ ir N₃ kategorijų transporto priemonės“ – tai transporto priemonės, apibrėžtos Direktyvos 70/156/EEB I priede.

2. GALINIO VAIZDO VEIDRODŽIŲ EEB SUDĖTINĖS DALIES TIPO PATVIRTINIMO NUOSTATOS

2.1. Bendrosios techninės sąlygos

- 2.1.1. Visus galinio vaizdo veidrodžius turi būti galima reguliuoti.
- 2.1.2. Atspindimo paviršiaus kraštas turi būti įtvirtintas korpuse, kurio krašto per visą perimetrą vertė „c“ visose vietose ir visomis kryptimis turi būti $\geq 2,5$ mm. Jei atspindimasis paviršius išsikiša iš korpuso, išsikišusios dalies krašto kreivio spindulys „c“ turi būti ne mažesnis kaip 2,5 mm, o atspindimasis paviršius, kai jis labiausiai išsikišęs ir veikiamas 50 N jėga horizontalia kryptimi, maždaug lygiagrečiai išilginei transporto priemonės simetrijos plokštumai, turi įeiti atgal į korpuse.
- 2.1.3. Kai galinio vaizdo veidrodis sumontuotas ant lygaus paviršiaus, neatsižvelgiant į įtaiso nustatymo padėtį, visų dalių, įskaitant dalis, kurios po 2.4.2 punkte numatyto bandymo išlieka pritvirtintos prie laikiklio, kad jas galėtų paliesti 165 mm skersmens rutulys (jei galinio vaizdo veidrodis yra vidinis) arba 100 mm skersmens rutulys (jei galinio vaizdo veidrodis yra išorinis), kreivio spindulys „c“ turi būti ne mažesnis kaip 2,5 mm.
- 2.1.3.1. 2.1.3 punkte nustatyti spindulio reikalavimai netaikomi tvirtinimo kiaurymių ar įdubų, kurių skersmuo ar ilgiausia įstrižainė yra mažesnė kaip 12 mm, briaunoms, jei jos yra užapvalintos.
- 2.1.4. Tvirtinimo prie transporto priemonės įtaiso konstrukcija turi būti tokia, kad 50 mm skersmens cilindras, kurio ašis sutampa su galinio vaizdo veidrodžio sukimosi atitinkamo smūgio kryptimi ašimi ar viena iš ašių, praeitų bent per dalį paviršiaus, prie kurio įtaisas yra pritvirtintas.
- 2.1.5. Atitinkamos nuostatos netaikomos 2.1.2 ir 2.1.3 punktuose nurodytoms išorinių galinio vaizdo veidrodžių dalims, kurios yra pagamintos iš medžiagos, kurių kietumas pagal Šorą, išmatuotas taikant A skalę, yra ne didesnis kaip 60.

- 2.1.6. Jei vidinių galinio vaizdo veidrodžių dalys yra pagamintos iš medžiagos, kurių kietumas pagal Šorą, išmatuotas taikant A skalę, yra ne didesnis kaip 50, ir sumontuotos ant standžios atramos, 2.1.2 ir 2.1.3 punktų reikalavimai taikomi tik atramai.

2.2. Matmenys

2.2.1. Vidiniai galinio vaizdo veidrodžiai (I klasė)

Atspindimo paviršiaus matmenys turi būti tokie, kad tais matmenimis apribotame plote būtų galima įbrėžti stačiakampį, kurio vienos kraštinės ilgis yra 4 cm, o kitos – „a“ cm, o:

$$a = 15 \text{ cm} \times \frac{1}{1 + \frac{1\,000}{r}}$$

2.2.2. Išoriniai galinio vaizdo veidrodžiai (II ir III klasės)

- 2.2.2.1. Atspindimo paviršiaus matmenys turi būti tokie, kad tais matmenimis apribotame plote būtų galima įbrėžti:

- stačiakampį, kurio vertikaliosios kraštinės aukštis 4 cm, o centimetrais išmatuotas horizontaliosios kraštinės ilgis lygus vertei „a“,
- su stačiakampio vertikaliąja kraštine lygiagrečią atkarpą, kurios ilgis, nurodytas centimetrais, lygus vertei „b“.

- 2.2.2.2. Mažiausios „a“ ir „b“ vertės nurodytos toliau pateiktoje lentelėje:

Galinio vaizdo veidrodžių klasės	Transporto priemonių, kurioms yra skirti galinio vaizdo veidrodžiai, kategorijos	a	b
II	M ₂ , M ₃ , N ₂ ir N ₃	$\frac{17}{1 + \frac{1\,000}{r}}$	20
III	M ₁ ir N ₁	$\frac{13}{1 + \frac{1\,000}{r}}$	7

2.3. Atspindimasis paviršius ir atspindžio koeficientas

- 2.3.1. Galinio vaizdo veidrodžio atspindimasis paviršius turi būti plokščias arba išgaubtas.
- 2.3.2. Skirtumai tarp kreivio spindulių
- 2.3.2.1. Kiekviename atskaitos taške skirtumas tarp r_i arba r'_i ir r_p turi neviršyti 0,15 r.
- 2.3.2.2. Skirtumas tarp bet kurio kreivio spindulio (r_{p1}, r_{p2} ir r_{p3}) ir r turi neviršyti 0,15 r.
- 2.3.2.3. Kai r yra mažesnis kaip 3 000 mm, 2.3.2.1 ir 2.3.2.2 papunkčiuose nurodyta vertė 0,15 r pakeičiama verte 0,25 r.
- 2.3.3. Vertė „r“ neturi būti mažesnė kaip:
- jei tai yra II klasės galinio vaizdo veidrodžiai – 1 800 mm,
 - jei tai yra I ir III klasės galinio vaizdo veidrodžiai – 1 200 mm.
- 2.3.4. Įprastas atspindžio koeficientas, nustatytas šio priedo 2 priedėlyje aprašytu būdu, turi būti ne mažesnis kaip 40 %.
- Jei veidrodis turi dvi padėtis („dienos“ ir „nakties“), jam esant „dienos“ padėtyje turi būti įmanoma atpažinti kelių eismo signalų spalvas. Į „nakties“ padėtį nustatyto veidrodžio įprastas atspindžio koeficientas turi būti ne mažesnis kaip 4 %.
- 2.3.5. Įprastai naudojant, atspindimasis paviršius turi išlaikyti 2.3.4 punkte nurodytas savybes nepaisant ilgalaikio nepalankių oro sąlygų poveikio.

2.4. Bandymai

- 2.4.1. Galinio vaizdo veidrodžių reakcija į smūgį ir prie atramos ar koto pritvirtinto veidrodžio korpuso lenkimą išbandoma kaip aprašyta 2.4.2 ir 2.4.3 punktuose.

- 2.4.1.1. 2.4.2 punkte nurodyto bandymo nebūtina daryti su II arba IIs klasių išoriniais galinio vaizdo veidrodžiais, kurių nė viena dalis nėra žemiau kaip 2 m aukštyje virš žemės, kai transporto priemonės yra veikiamą apkrovos, atitinkančios leidžiamą maksimalią jos masę.

Tokiais atvejais gamintojas turi pateikti aprašymą, nurodantį, kad galinio vaizdo veidrodis turi būti primontuotas taip, kad nė viena jo dalies jokioje galimoje nustatymo padėtyje nebūtų žemiau kaip 2 m aukštyje virš žemės, kai transporto priemonės yra veikiamą apkrovos, atitinkančios leidžiamą maksimalią jos masę.

Kai naudojamos šia išlyga, strypas turi būti paženklinamas nenutrinkamu simboliu $2m$ ir $\frac{2}{m}$ atitinkamai patvirtintas tipo patvirtinimo liudijimas.

- 2.4.2. Smūginis bandymas

- 2.4.2.1. Bandymo įrenginio aprašymas

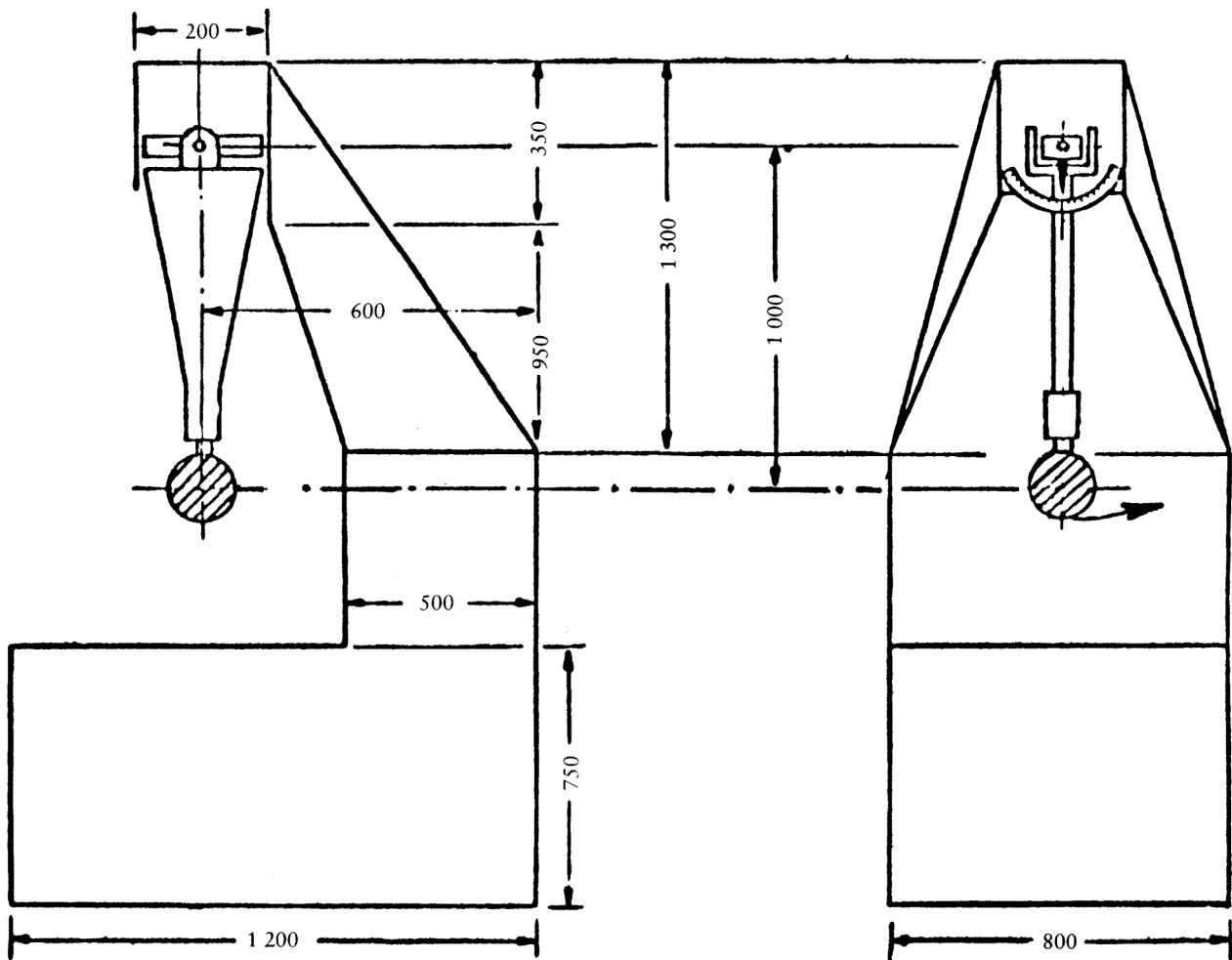
- 2.4.2.1.1. Bandymo įrenginys – tai švytuoklė, galinti svyruoti apie dvi viena kitai statmenas horizontalias ašis, iš kurių viena yra statmena „paleidimo“ trajektorijos plokštumai.

Švytuoklės galą sudaro plaktukas standžiu 165 ± 1 mm skersmens rutulio formos galu, padengtu 5 mm storio gumos, kurios kietumas, pagal Šorą, išmatuotas taikant A skalę, yra 50, sluoksniu.

Įrenginyje yra įtaisas, kuriuo galima nustatyti didžiausią sverto kampą paleidimo plokštumoje.

2.4.2.2.6 paragrafo smūginius reikalavimus atitinkantys bandiniai tvirtinami prie švytuoklės konstrukcijos tvirtai pritvirtiname stove.

Toliau esančiame 1 paveiksle pavaizduoti bandymo įrenginio matmenys ir konstrukcija.

1 paveikslas

- 2.4.2.1.2. Švytuoklės smūgio centras sutampa su plaktuko rutulinio galo centru. Tas centras yra $1 \text{ m} \pm 5 \text{ mm}$ atstumu nuo švytuoklės sukimosi ašies paleidimo plokštumoje. Sumažintoji švytuoklės masė yra $m_0 = 6,8 \pm 0,05 \text{ kg}$ (m_0 santykis su bendra švytuoklės mase m ir atstumu „d“ tarp švytuoklės sunkio centro ir jos sukimosi ašies yra išreiškiamas lygtimi: $m_0 = m \frac{d}{l}$)
- 2.4.2.2. Bandyimo aprašymas.
- 2.4.2.2.1. Galinio vaizdo veidrodžiai prie atramos tvirtinami taip, kaip nurodo įtaiso gamintojas arba, kai taikytina, transporto priemonės gamintojas.
- 2.4.2.2.2. Galinio vaizdo veidrodžio bandomosios padėties parinkimas.
- 2.4.2.2.2.1. Galinio vaizdo veidrodžiai įtvirtinami bandymo įrenginyje taip, kad ašys, kurios yra horizontali ir vertikali, kai galinio vaizdo veidrodis primontuotas prie transporto priemonės pagal užsakovo montavimo instrukcijas, būtų panašioje padėtyje.
- 2.4.2.2.2.2. Kai galinio vaizdo veidrodis turi reguliavimo pagrindo atžvilgiu įtaisą, bandoma jį nustačius taip, kad turėtų suveikti bet kuris sukamasis įtaisas. Nustatymo padėtis turi būti užsakovo nustatytose ribose.
- 2.4.2.2.2.3. Kai galinio vaizdo veidrodis turi jo atstumo nuo pagrindo reguliavimo įtaisą, bandoma jį nustačius taip, kad atstumas tarp korpuso ir pagrindo būtų kuo trumpesnis.
- 2.4.2.2.2.4. Kai atspindimasis paviršius juda korpuse, jis turi būti nustatytas taip, kad toliausiai nuo transporto priemonės esantis viršutinis kampas būtų labiausiai išsikišęs iš korpuso.
- 2.4.2.2.3. Išskyrus vidinių galinio vaizdo veidrodžių 2 bandymą (žr. 2.4.2.2.6.1 papunktį), švytuoklei esant vertikaloje padėtyje, per plaktuko centrą einančios horizontali ir išilginė vertikali plokštumos turi eiti per 1.10 punkte apibrėžtą veidrodžio centrą. Švytuoklės sukimosi išilginė kryptis turi būti lygiagreti išilginei transporto priemonės simetrijos plokštumai.
- 2.4.2.2.4. Kai nustačius pagal 2.4.2.2.1 ir 2.4.2.2.2 papunkčių nuostatas, plaktukui grįžti trukdo galinio vaizdo veidrodžio dalys, smūgio vieta paslenkama atitinkamo sukimosi ašiai statmena kryptimi.
- Poslinkis turi būti ne didesnis, nei būtina bandymui atlikti; jis turi būti apribotas taip, kad:
- daužiklio rutulinis galas bent jau liestųsi su 2.1.4 punkte apibrėžtu cilindru,
 - arba sąlyčio su plaktuku taškas būtų ne mažiau kaip 10 mm nuo atspindimojo paviršiaus krašto.
- 2.4.2.2.5. Bandyimo metu plaktukas paleidžiamas iš aukščio, kuriame jis atsiduria švytuoklę pakreipus 60° kampu nuo vertikalės ir kad daužiklis į galinio vaizdo veidrodį atsitrenktų tada, kai švytuoklė būna vertikaloje padėtyje.
- 2.4.2.2.6. Į galinio vaizdo veidrodžius plaktukas trenkiasi pagal tokius skirtingus reikalavimus:
- 2.4.2.2.6.1. Vidiniai galinio vaizdo veidrodžiai
- 1 bandymas – Smūgio vieta turi būti kaip apibrėžta 2.4.2.2.3 papunktyje. Smūgiuojama taip, kad plaktukas atsitrenktų į galinio vaizdo veidrodžio atspindimąjį paviršių.
 - 2 bandymas – Į veidrodžio kraštą; taip, kad smogiamas smūgis su veidrodžio plokštuma sudarytų 45° kampą ir kad jis būtų horizontalioje plokštumoje, einančioje per veidrodžio centrą. Smūgis turi būti nukreiptas į atspindimąjį paviršių.
- 2.4.2.2.6.2. Išoriniai galinio vaizdo veidrodžiai
- 1 bandymas – Smūgio vieta turi būti kaip apibrėžta 2.4.2.2.3 arba 2.4.2.2.4 papunkčiuose. Smūgiuojama taip, kad plaktukas atsitrenktų į galinio vaizdo veidrodžio atspindimąjį paviršių.
 - 2 bandymas – Smūgio vieta turi būti kaip apibrėžta 2.4.2.2.3 arba 2.4.2.2.4 papunkčiuose. Smūgiuojama taip, kad plaktukas atsitrenktų į priešingą atspindimajam paviršiui galinio vaizdo veidrodžio pusę.

2.4.3. Lenkimo bandymas su veidrodžio korpusu, pritvirtintu prie koto

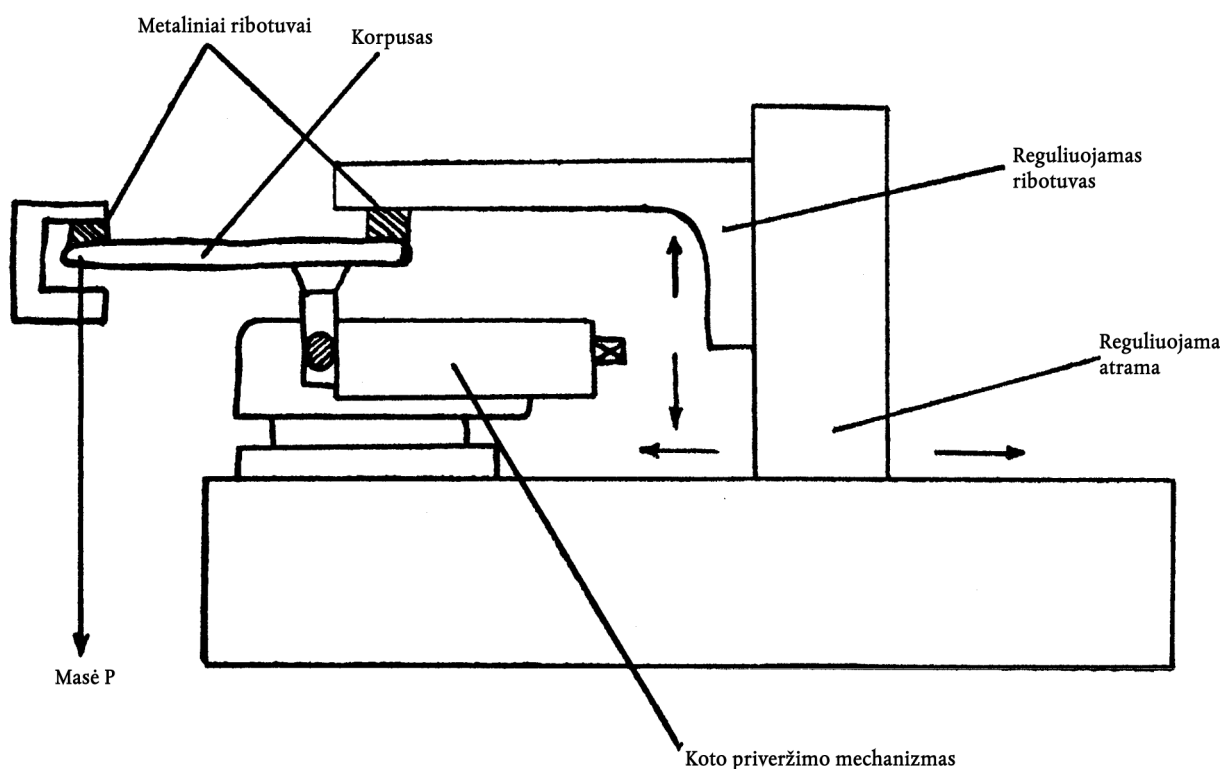
2.4.3.1. Bandymo aprašymas

Veidrodžio korpusas į įtaisą horizontaliai įdedamas taip, kad reguliavimo įtaiso dalis būtų galima stipriai priveržti. Didžiausio veidrodžio korpuso matmens kryptimi, arčiausiai to pritvirtinimo prie reguliavimo dalies vietos esantis korpuso galas užfiksuojamas 15 mm pločio standžiu ribotuvu, kuris apima visą korpuso ilgį.

Kitame veidrodžio korpuso gale pirmiau aprašytas standus ribotuvas padedamas taip, kad jį būtų galima veikti apibrėžta bandymo apkrova (2 paveikslas).

Priešingas jėgos veikiamas korpuso galas gali būti ne tiesiog užfiksuojamas, kaip pavaizduota 2 paveiksle, bet priveržiamas.

Galinio veidrodžio korpuso lenkimo bandymo įtaiso pavyzdys

2 paveikslas

2.4.3.2. Bandymo apkrova yra 25 kg. Jos poveikis trunka vieną minutę.

2.5. Bandymų rezultatai

2.5.1. Atliekant 2.4.2 punkte aprašytus bandymus, į veidrodį atsitrengusi švytuoklė turi pasvirti iki taško, kuriame jos projekcija paleidimo plokštumoje su vertikale sudarytų ne mažesnę kaip 20° kampą.

Bandymo matavimo tikslumas turi būti $\pm 1^\circ$.

Šis reikalavimas netaikomas prie priekinio stiklo klijuojamiems galinio vaizdo veidrodžiams, kuriems po bandymo galioja 2.5.2 punkte nurodyti reikalavimai.

2.5.2. Jeigu atliekant 2.4.2 punkte aprašytus bandymus prie priekinio stiklo priklijuoto galinio vaizdo veidrodžio pritvirtinimo detalė sulūžtų, likusi dalis virš tvirtinimo pagrindo neturi išsikišti daugiau kaip per 1 cm, o jos išdėstymas po bandymo turi atitikti 2.1.3 punkte nustatytus reikalavimus.

2.5.3. Atliekant 2.4.2 ir 2.4.3 punktuose aprašytus bandymus, veidrodis turi nesulūžti. Tačiau leidžiama, kad veidrodis sulūžtų, jeigu laikomasi vieno iš toliau nurodytų reikalavimų:

2.5.3.1. stiklo šukės lieka prikibusios prie galinės veidrodžio dalies arba paviršiaus, kuris yra stipriai pritvirtintas prie veidrodžio korpuso; stiklas gali iš dalies atsiklijuoti nuo pagrindo, jei iš abiejų pusių jo neatsiklijuoja daugiau kaip po 2,5 mm. Leidžiama, kad smūgio vietoje nuo veidrodžio paviršiaus atsiskirtų smulkios šukės;

2.5.3.2. veidrodis pagamintas iš beskeveldrio stiklo.

2.6. EEB sudėtinės dalies tipo patvirtinimo sąlygos ir ženklimas

2.6.1. *Paraiška dėl EEB sudėtinės dalies tipo patvirtinimo*

2.6.1.1. Paraišką galinio vaizdo veidrodžio EEB sudėtinės dalies tipo patvirtinimui gauti pateikia prekinio ženklo ar pavadinimo savininkas arba jo įgaliotasis atstovas.

2.6.1.2. Kiekvieno tipo galinio vaizdo veidrodžiui pateikiama paraiška ir:

2.6.1.2.1. techninis aprašymas, kuriame nurodytas transporto priemonių tipas (-ai), kuriam (-iems) skirtas galinio vaizdo veidrodžis;

2.6.1.2.2. pakankamai detalūs galinio vaizdo veidrodžio brėžiniai ir montavimo instrukcijos: brėžiniuose turi būti nurodyta siūloma EEB sudėtinės dalies tipo patvirtinimo ženklo vieta;

2.6.1.2.3. keturi galinio vaizdo veidrodžiai: trys – bandymams, o vieną laboratorija pasilieka tolesniems tyrimams, jei jų reikėtų. Laboratorija gali pareikalauti papildomų bandinių.

2.6.2. *EEB sudėtinės dalies tipo patvirtinimo ženklas*

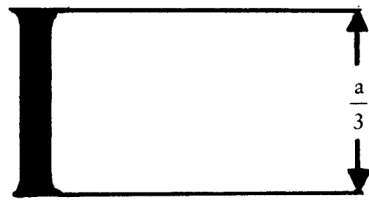
2.6.2.1. EEB sudėtinės dalies tipo patvirtinimo ženklas yra stačiakampyje įrašyta mažoji raidė „e“ ir raidė (-ės) ar skaičius, žymintys sudėtinės dalies tipo patvirtinimą suteikusių valstybę narę:

- 1 Vokietija
- 2 Prancūzija
- 3 Italija
- 4 Nyderlandai
- 6 Belgija
- 11 Jungtinė Karalystė
- 13 Liuksemburgas
- 18 Danija
- IRL Airija

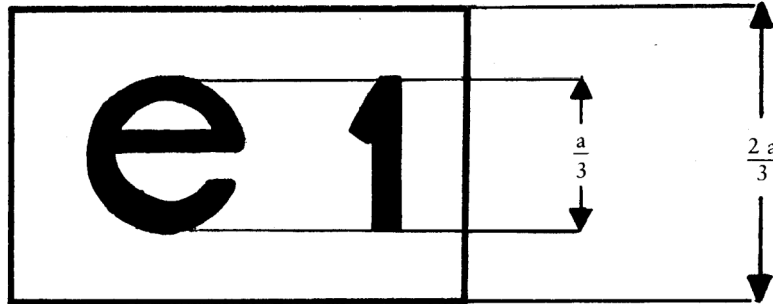
Greta stačiakampio turi būti užrašytas EEB sudėtinės dalies tipo patvirtinimo numeris.

Tą numerį sudaro liudijime nurodytas sudėtinės dalies tipo patvirtinimo numeris (žr. II priedą), o prieš jį – du skaitmenys, reiškiantys eilės numerį, priskirtą Tarybos direktyvos 71/127/EEB naujausiam esminiam techniniam pakeitimui, galiojančiam EEB sudėtinės dalies tipo patvirtinimo suteikimo dieną. Pakeitimo eilės numeris ir liudijime nurodytas sudėtinės dalies tipo patvirtinimo numeris atskiriami žvaigždute. Šios direktyvos eilės numeris yra 01.

2.6.2.2. Pagrindinė galinio vaizdo veidrodžio dalis pirmiau nurodytu tipo patvirtinimo ženklu (simboliu ir numeriu) nenutrinamai paženklinama taip, kad jis matytųsi net primontavus galinio vaizdo veidrodį prie transporto priemonės.

EEB sudėtinės dalies tipo patvirtinimo ženklo pavyzdžiai ⁽¹⁾

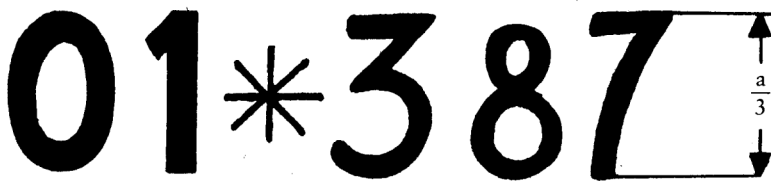
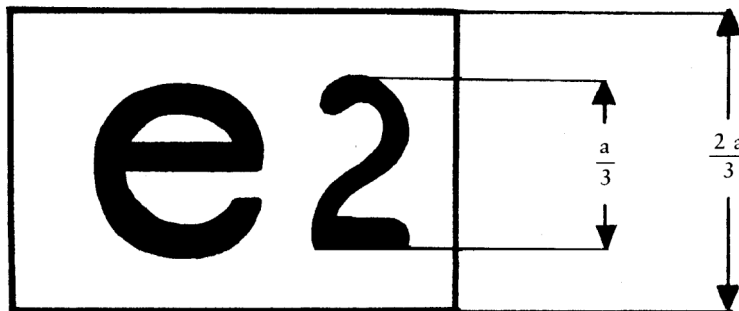
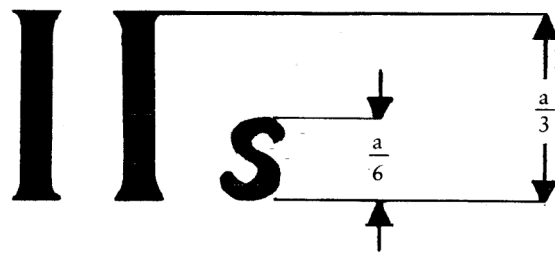
$$a \geq 6 \text{ mm}$$

Pirmiau nurodytu EEB sudėtinės dalies tipo patvirtinimo ženklu paženklinta prekė – tai I klasės veidrodis (vidinis galinio vaizdo veidrodis), kuriam tipo patvirtinimą suteikė Vokietija (e 1), o patvirtinimo numeris yra 01*1471.

⁽¹⁾ Pateikti skaitmenys yra tik pavyzdžiai.

$a \geq 6 \text{ mm}$

Pirmiau nurodytu EEB sudėtinės dalies tipo patvirtinimo ženklu paženklinta prekė – tai IIs klasės veidrodis (papildomas išorinis galinio vaizdo veidrodis), kuriam tipo patvirtinimą suteikė Prancūzija (e 2), o patvirtinimo numeris yra 01*387.

3. TVIRTINIMO PRIE TRANSPORTO PRIEMONIŲ REIKALAVIMAI

3.1. Bendrieji reikalavimai

3.1.1. Galinio vaizdo veidrodžiai turi būti pritvirtinti taip, kad nejudėtų taip, jog žymiai pasikeistų išmatuotas regėjimo laukas, ir nevibruotų tiek, kad vairuotojas galėtų netinkamai įvertinti matomą vaizdą.

3.1.1.1. 3.1.1 punkte nurodytų reikalavimų turi būti laikomasi transporto priemonei judant iki 80 % jos didžiausio projekcinio greičio, tačiau ne greičiau kaip 150 km/h.

3.1.2. Prie M_2 , M_3 , N_2 ir N_3 kategorijų transporto priemonių turi būti pritvirtinami II klasės išoriniai galinio vaizdo veidrodžiai, o prie M_1 ir N_1 kategorijų transporto priemonių – II arba III klasės veidrodžiai.

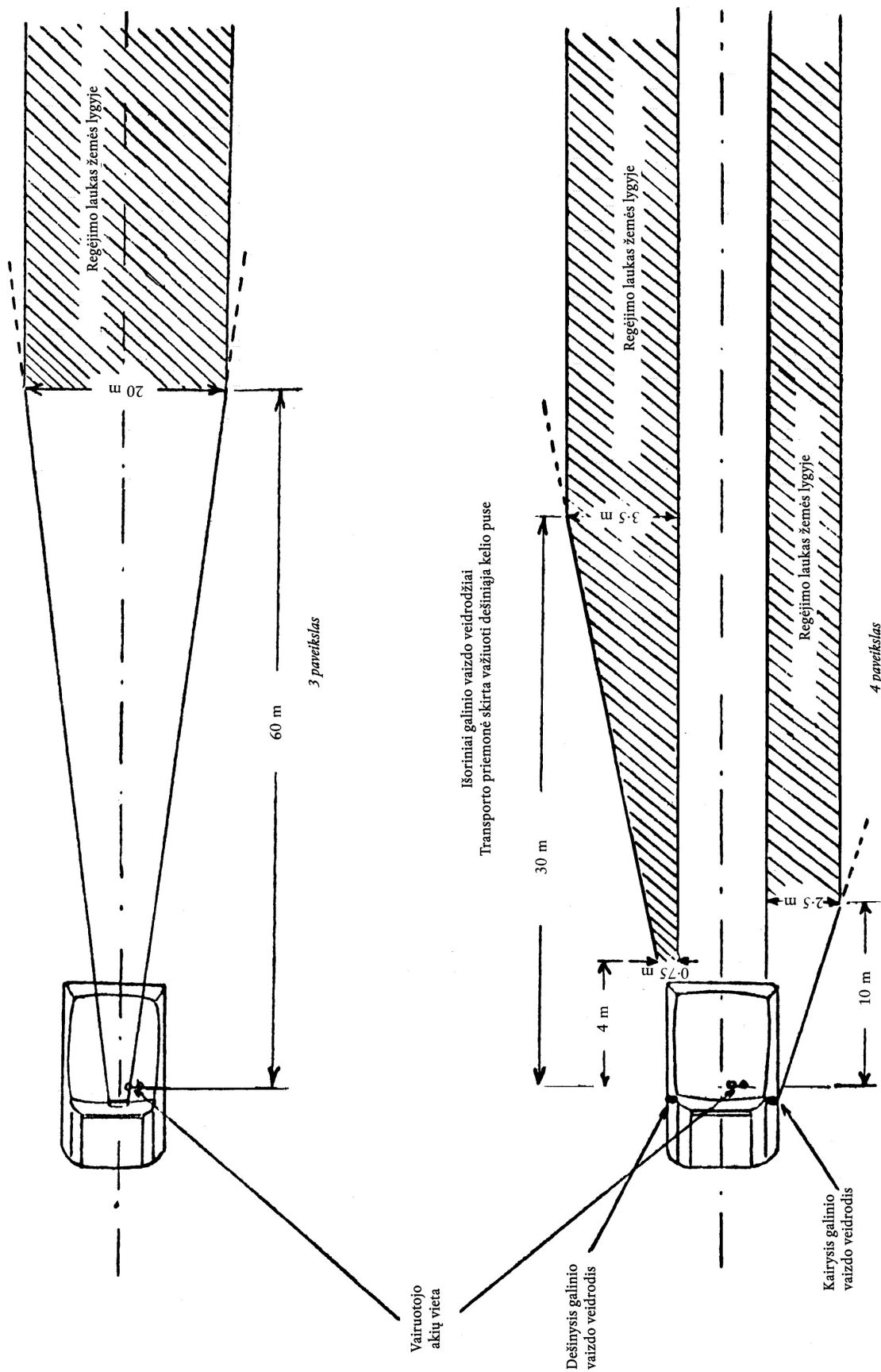
3.2. Skaičius ir vieta

3.2.1. Galinio vaizdo veidrodžiai turi būti išdėstyti taip, kad savo sėdynėje vairavimo padėtyje sėdintis vairuotojas aiškiai matytų už transporto priemonės esančio kelio vaizdą.

3.2.2. Visose M_1 ir N_1 kategorijų transporto priemonėse įrengiamas ir vidinis, ir išorinis galinio vaizdo veidrodžiai. Valstybėse narėse, kuriose eismas vyksta dešiniąja kelio puse, išorinis galinio vaizdo veidrodis tvirtinamas kairėje transporto priemonės pusėje, o valstybėse narėse, kuriose eismas vyksta kairiąja kelio puse – dešinėje transporto priemonės pusėje.

- 3.2.2.1. Jei vidinis galinio vaizdo veidrodis neatitinka 3.4.2 punkte nustatytų reikalavimų, prie transporto priemonės gali būti primontuotas papildomas išorinis galinio vaizdo veidrodis. Valstybėse narėse, kuriose eismas vyksta dešiniąja kelio puse, jis tvirtinamas kairėje transporto priemonės pusėje, o valstybėse narėse, kuriose eismas vyksta kairiąja kelio puse – dešinėje transporto priemonės pusėje.
- 3.2.2.2. Jei vidiniame galinio vaizdo veidrodyje nesimato jokio galinio vaizdo, jis nėra būtinas.
- 3.2.3. Prie visų M_1 , M_3 , N_2 ir N_3 kategorijų transporto priemonių turi būti pritvirtinti du išoriniai galinio vaizdo veidrodžiai – po vieną iš abiejų transporto priemonės pusių.
- 3.2.4. Išoriniai galinio vaizdo veidrodžiai turi būti matomi pro šoninius langus arba pro tą priekinio stiklo dalį, kurią nuvalo priekinio stiklo valytuvai. Ši nuostata netaikoma išoriniams galinio vaizdo veidrodžiams, valstybėse narėse, kuriose eismas vyksta dešiniąja kelio puse, pritvirtintiems dešinėje M_2 ir M_3 kategorijų transporto priemonių pusėje, o valstybėse narėse, kuriose eismas vyksta kairiąja kelio puse – kairėje tų pačių kategorijų transporto priemonių pusėje.
- 3.2.5. Jei matuojant regėjimo lauką transporto priemonė yra važiuoklės ir kabinos pavidalo, gamintojas turi nurodyti mažiausią ir didžiausią kėbulo plotį, kuris, jei būtina, imituojamas manekeno galvos plokštėmis. Visos bandant įvertintos transporto priemonės ir veidrodžio konfigūracijos turi būti nurodytos tipo patvirtinimo liudijime.
- 3.2.6. Dviejų plokštumų arba „dvigubi“ veidrodžiai neleidžiami, jei regėjimo lauko reikalavimams įvykdyti būtinos abi plokštumos. Tačiau jie leistini, jei pagrindinis veidrodis atitinka visus II arba III klasės veidrodžių reikalavimus. Į papildomą veidrodį atsižvelgiama nustatant aukštį virš žemės ir išsikišimą pagal 3.2.10 punktą. Papildomo veidrodžio korpusas taip pat turi atitikti 2.1.2 punkto reikalavimus.
- 3.2.7. Nurodytasis išorinis galinio vaizdo veidrodis vairuotojo pusėje turi būti pritvirtintas taip, kad kampas tarp vertikalios išilginės transporto priemonės simetrijos plokštumos ir vertikalios plokštumos, einančios per galinio vaizdo veidrodžio ir 65 mm ilgio atkarpos, jungiančios vairuotojo akių vietas, centrus būtų ne didesnis kaip 55° .
- 3.2.8. Galinio vaizdo veidrodžiai už išorinio transporto priemonės kėbulo turi išsikišti ne žymiai daugiau, kiek būtina tam, kad būtų laikomasi 3.4 punkte nustatytų regėjimo laukų reikalavimų.
- 3.2.9. Jei pakrautos transporto priemonės apatinis išorinio galinio vaizdo veidrodžio kraštas yra mažiau kaip 2 m aukštyje virš žemės, tas galinio vaizdo veidrodis už gabaritinio transporto priemonės pločio, matuojant be galinio vaizdo veidrodžių, neturi išsikišti daugiau kaip 0,20 m.
- 3.2.10. Jei laikomasi 3.2.8 ir 3.2.9 punktų reikalavimų, galinio vaizdo veidrodžiai gali išsikišti už didžiausio leistino gabaritinio transporto priemonių pločio.
- 3.3. **Reguliavimas**
- 3.3.1. Vidinį galinio vaizdo veidrodį vairuotojui turi būti įmanoma reguliuoti sėdint vairuotojo vietoje.
- 3.3.2. Vairuotojo pusėje pritvirtintą išorinį galinio vaizdo veidrodį, turi būti galima reguliuoti iš transporto priemonės vidaus, neatidarius jos durų (langas gali būti atviras). Veidrodį tam tikroje padėtyje galima užfiksuoti ir iš išorės.
- 3.3.3. 3.3.2 punkto reikalavimai netaikomi išoriniams galinio vaizdo veidrodžiams, kuriuos po to, kai jie buvo išjudinti iš pirmiau nustatytosios, į buvusiąją padėtį galima nustatyti be jokio reguliavimo.
- 3.4. **Regėjimo laukai**
- 3.4.1. *Bendrosios nuostatos*
- Toliau apibrėžti regėjimo laukai turi būti nustatyti taikant abiakį regėjimą, kai stebėtojo akys yra 1.12 poskyryje apibrėžtose „vairuotojo akių vietose“. Regėjimo laukai nustatomi, kai transporto priemonė yra paruošta važiuoti pagal Direktyvos 70/156/EEB I priedo 2.6 punkto apibrėžimą ir be priekinio keleivio joje vežamas vieną keleivį atitinkantis $75 \text{ kg} \pm 1 \%$ masės svarmuo. Regėjimo laukai nustatomi pro langus, kurių bendras šviesos pralaidumo koeficientas, matuojant statmenai paviršiumi, yra ne mažesnis kaip 70 %.
- 3.4.2. *Vidinis galinio vaizdo veidrodis*
- Regėjimo laukas turi būti toks, kad vairuotojas galėtų matyti bent 20 m pločio plokščią ir horizontalią kelio dalį, kurios centras yra vertikali išilginė transporto priemonės simetrijos plokštuma, ir kuri tęsiasi nuo 60 m už vairuotojo akių vietos (3 paveikslas) iki horizonto.
- 3.4.2.1. Regėjimo lauką gali sumažinti atramos galvai ir saulės skydeliai, galinio lango valytuvai ir šildymo elementai, jei jų projekcijos vertikaliai išilginei transporto priemonės simetrijos plokštumai statmenoje plokštumoje neuždengia daugiau kaip 15 % nustatyto regėjimo lauko.

- 3.4.3. *Dešiniąja kelio puse važiuoti skirtų transporto priemonių kairėje pusėje pritvirtintas išorinis galinio vaizdo veidrodis ir kairiąja kelio puse važiuoti skirtų transporto priemonių dešinėje pusėje pritvirtintas išorinis galinio vaizdo veidrodis*
- 3.4.3.1. Regėjimo laukas turi būti toks, kad vairuotojas galėtų matyti bent 2,50 m pločio plokščią ir horizontalią kelio dalį, kurią dešinėje pusėje (kai transporto priemonė skirta važiuoti dešiniąja puse) arba kairėje pusėje (kai transporto priemonė skirta važiuoti kairiąja puse) riboja plokštuma, lygiagrečiai vertikaliai išilginei transporto priemonės simetrijos plokštumai ir einanti per tolimiausią kairįjį transporto priemonės tašką (kai transporto priemonė skirta važiuoti dešiniąja puse) arba tolimiausią dešinįjį transporto priemonės tašką (kai transporto priemonė skirta važiuoti kairiąja puse), ir kuri tęsiasi nuo 10 m už vairuotojo akių vietos iki horizonto (4 paveikslas).
- 3.4.4. *Dešiniąja kelio puse važiuoti skirtų transporto priemonių dešinėje pusėje pritvirtintas išorinis galinio vaizdo veidrodis ir kairiąja kelio puse važiuoti skirtų transporto priemonių kairėje pusėje pritvirtintas išorinis galinio vaizdo veidrodis*
- 3.4.4.1. Regėjimo laukas turi būti toks, kad vairuotojas galėtų matyti bent 3,50 m pločio plokščią ir horizontalią kelio dalį, kurią kairėje pusėje (kai transporto priemonė skirta važiuoti dešiniąja puse) arba dešinėje pusėje (kai transporto priemonė skirta važiuoti kairiąja puse) riboja plokštuma, lygiagrečiai vertikaliai išilginei transporto priemonės simetrijos plokštumai ir einanti per tolimiausią dešinįjį transporto priemonės tašką (kai transporto priemonė skirta važiuoti dešiniąja puse) arba tolimiausią kairįjį transporto priemonės tašką (kai transporto priemonė skirta važiuoti kairiąja puse), ir kuri tęsiasi nuo 30 m už vairuotojo akių vietos iki horizonto.
- 3.4.4.2. Be to, 4 m atstumu nuo vertikalios plokštumos, einančios per vairuotojo akių vietą (4 paveikslas), vairuotojui turi būti matoma 0,75 m pločio kelio juosta.
- 3.4.5. *Kliūtys*
- Nustatant pirmiau nurodytus regėjimo laukus neatsižvelgiama į kliūtis, kurias sudaro durų rankenėlės, gabaritiniai žibintai, posūkių rodikliai, galinių bamperių kraštai ir panašių į išvardytuosius kėbulo elementų sudaromas kliūtis.
- 3.4.6. *Bandyimo tvarka*
- Regėjimo laukas nustatomas įrengus akių vietoje galingus šviesos šaltinius ir nagrinėjant ant vertikalios stebėjimo ekrano atsispindėjusią šviesą. Galima taikyti ir kitus lygiaverčius metodus.

1 priedėlis

VEIDRODŽIO ATSPINDIMOJO PAVIRŠIAUS KREIVIO SPINDULIO „r“ NUSTATYMO TVARKA

1. MATAVIMAI

1.1. Įranga

Naudojamas 1 paveiksle pavaizduotas „sferometras“.

1.2. Matavimo taškai

1.2.1. Pagrindinis kreivio spindulys matuojamas trijuose taškuose, kurie yra kuo arčiau padėčių, atitinkančių trečdalį, pusę ir du trečdalius atstumo išilgai atspindimojo paviršiaus lanko, einančio per veidrodžio centrą ir lygiagrečiai atkarpai b, arba išilgai lanko, einančio per veidrodžio centrą ir statmenai atkarpai b – jei šis lankas yra ilgesnis.

1.2.2. Jei dėl veidrodžio dydžio neįmanoma atlikti matavimų I priedo 1.8 punkte nurodytomis kryptimis, už bandymus atsakingos techninės tarnybos gali atlikti matavimus minėtame taške dvejomis statmenomis viena kitai kryptimis, esančiomis kuo arčiau nurodytųjų.

2. KREIVIO SPINDULIO (r) SKAIČIAVIMAS

Milimetrais išreiškiamas „r“ apskaičiuojamas pagal tokią formulę:

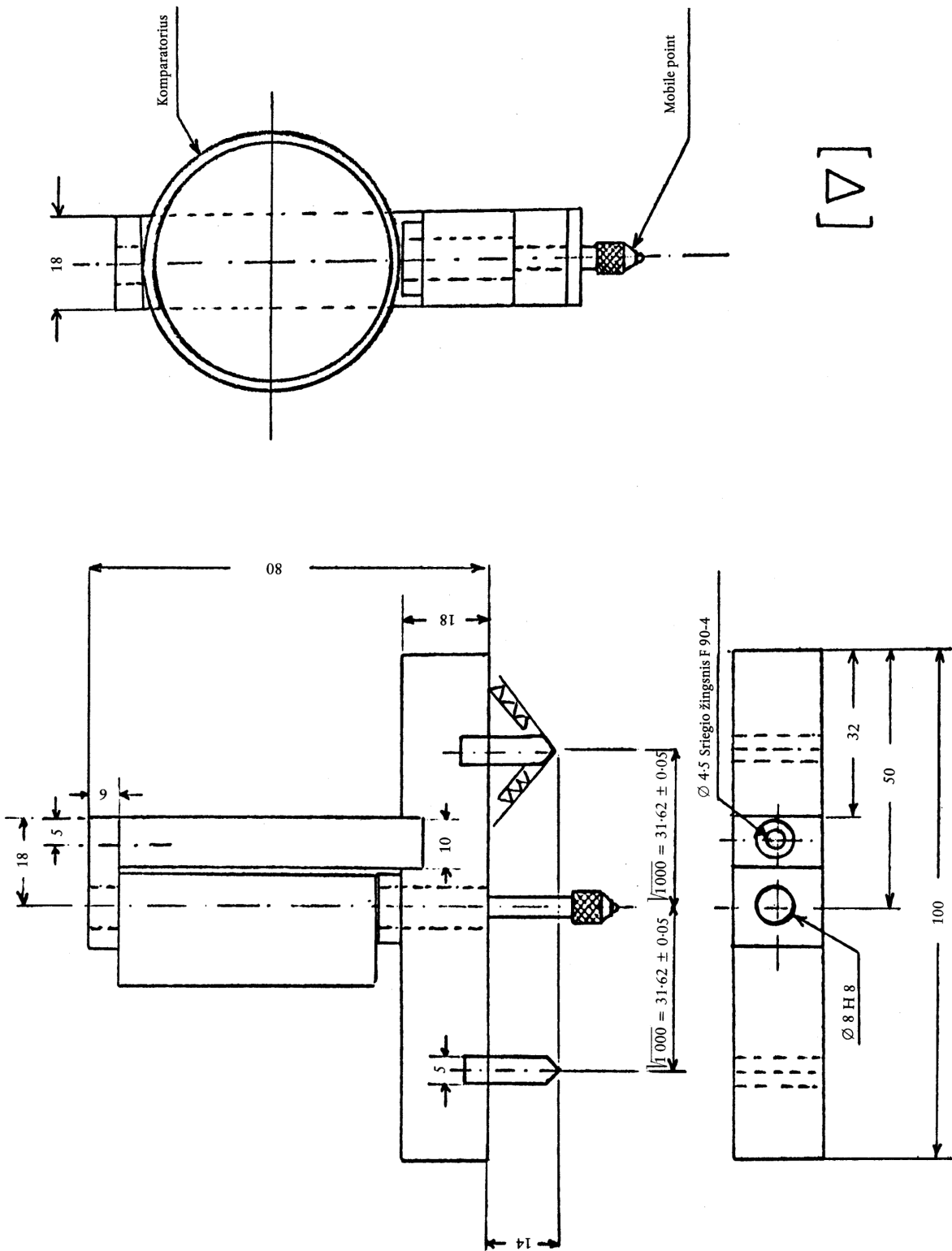
$$r = \frac{r_{p1} + r_{p2} + r_{p3}}{3}$$

čia:

r_{p1} – = kreivio spindulys pirmame matavimo taške;

r_{p2} – = kreivio spindulys antrame matavimo taške;

r_{p3} – = kreivio spindulys trečiame matavimo taške.

1 paveikslas

2 priedėlis

ATSPINDIMUMO NUSTATYMO BANDYMO METODAS

1. APIBRĖŽIMAI
 - 1.1. „CIE standartinė šviečianti medžiaga“ – tai kolorimetrinė šviečianti medžiaga, atitinkanti visišką spindulį $T_{68} = 2\,855,6$ K temperatūroje.
 - 1.2. „CIE standartinis šaltinis A“ – tai dujų pripildyta lempa su volframo siūlu, veikianti koreliuotoje spalvos temperatūroje $T_{68} = 2\,855,6$ K.
 - 1.3. „CIE 1931 standartinis kolorimetrinis registratorius (1)“ – tai spinduliuotės imtuvas, kurios kolorimetrinės charakteristikos atitinka spektrines trispalvės vertes $\bar{x}(\lambda)$, $\bar{y}(\lambda)$, $\bar{z}(\lambda)$ (žr. lentelę).
 - 1.4. „CIE spektrinės trispalvės vertės (1)“ – tai vienodos energijos spektro CIE (XYZ) sistemoje spektrinių sudėtinių dalių trispalvės vertės.
 - 1.5. „Fotopinė rega (1)“ – įprastos akies rega jai prisitaikius prie apšviestumo lygio, kuris yra bent kelios kandelos kvadratiniam metre.

2. ĮRANGA

2.1. Bendroji dalis

Įrangą sudaro šviesos šaltinis, bandinio laikiklis, imtuvo blokas su fotodetektoriumi ir rodytuviniu matuokliu (žr. 1 paveikslą) ir išorinės šviesos poveikio pašalinimo priemonės.

Imtuve gali būti šviesos matavimo sfera, padedanti matuoti neplokščių (išgaubtų) veidrodžių atspindį (žr. 2 paveikslą).

2.2. Šviesos šaltinio ir imtuvo spektrinės charakteristikos

Šviesos šaltinį sudaro CIE standartinis šaltinis A ir susijusi optika, kuri sudaro beveik kolimuotą šviesos spindulį. Rekomenduojama naudoti įtampos stabilizatorių, kad prietaisui veikiant būtų išlaikyta pastovi lempos maitinimo įtampa.

Imtuve turi būti fotodetektorius, kurio spektrinė reakcija būtų proporcinga CIE (1931) standartinio kolorimetrinio sekiklio fotopinio apšviestumo funkcijai (žr. lentelę). Galima naudoti bet kokią kitą šviečiančios medžiagos, filtro ir receptoriaus derinį, kuris yra lygiavertis CIE standartinei šviečiančiai medžiagai. Galima taikyti fotopinę regą. Kai imtuvu naudojamas šviesos matavimo sfera, jos vidinis paviršius turi būti padengtas matine (sklaidančiąja) spektriškai neselektyvia balta danga.

2.3. Geometriniai reikalavimai

Tinkamiausiai krintančio spindulio kampas (θ) yra $0,44 \pm 0,09$ rad ($25 \pm 5^\circ$) nuo statmens į bandomąjį paviršių neturi viršyti viršutinės leistinojo nuokrypio ribos (t. y. $0,53$ rad arba 30°). Imtuvo ašis turi sudaryti su tuo statmeniu kampą, lygų krintančio spindulio kampui (θ) (žr. 1 paveikslą). Krentantis spindulys, atėjęs iki bandomojo paviršiaus turi būti ne mažesnis kaip 19 mm skersmens. Atspindėtas spindulys turi būti ne platesnis už jautrųjį fotodetektoriaus paviršių, turi dengti ne mažiau kaip 50% to paviršiaus ir kiek įmanoma dengti tą patį segmento plotą, kuris buvo naudojamas kalibruojant prietaisą.

Kai imtuvu naudojama šviesos matavimo sfera, jos skersmuo turi būti ne mažesnis kaip 127 mm. Bandomojo ir krentančio spindulio angos rutulyje turi būti tokio dydžio, kad pro jas tilptų visas bandomasis ir krentantis spindulys. Fotodetektorius turi būti tokioje vietoje, kad negautų tiesioginės šviesos nei iš krentančio, nei iš atspindėto spindulio.

(1) Apibrėžimai iš CIE publikacijos 50 (45), Tarptautinis elektronikos žodynas, 45 grupė. Apšvietimas.

2.4. Fotodetektoriaus ir indikatoriaus bloko elektrinės charakteristikos

Fotodetektoriaus išėjimo signalas, kurį nuskaito rodytuvinis matuoklis, turi būti šviesos intensyvumo ant šviesai jautraus paviršiaus tiesinė funkcija. Turi būti priemonės (elektrinės ir (arba) optinės), kuriomis galima būtų nustatyti nulinę vertę ir kalibruoti. Tokios priemonės neturi keisti prietaiso tiesiškumo ar spektrinių charakteristikų. Receptoriaus ir indikatoriaus bloko tikslumas turi būti mažesnioji iš tokių verčių: $\pm 2\%$ visos skalės arba $\pm 10\%$ rodmens dydžio.

2.5. Bandinio laikiklis

Mechanizme bandinys turi būti įtvirtintas taip, kad šaltinio strypo ir imtuvo ašys susikirstų ties atspindimuoju paviršiumi. Atspindimasis paviršius gali būti tarp arba iš bet kurios veidrodžio bandinio pusės, atsižvelgiant į tai, ar jis yra pagrindinis paviršius, antrinis paviršius arba veidrodis yra prizminio „verčiamojo“ tipo.

3. TVARKA**3.1. Tiesioginio kalibravimo metodas**

Taikant tiesioginio kalibravimo metodą kaip atskaitos standartas naudojamas oras. Šis metodas tinka tiems prietaisams, kurių konstrukcija tokia, kad juos galima sukalibruoti ties 100 % tašku pasukant imtuvą į vietą tiesiog ant šviesos šaltinio ašies (žr. 1 paveikslą).

Kai kuriais atvejais (pvz., matuojant mažo atspindžio paviršius) taikant šį metodą gali būti parankiau naudoti tarpinį kalibravimo tašką (tarp 0 ir 100 % skalės). Tokiais atvejais optiniame kelyje įdedamas žinomo pralaidumo neutralaus tankio filtras, o kalibravimo valdytuvas nustatomas taip, kad matuoklis rodytų neutralaus filtro pralaidumo procentinį rodmenį. Prieš atliekant atspindžio matavimus filtras pašalinamas.

3.2. Netiesioginio kalibravimo metodas

Netiesioginio kalibravimo metodas taikomas naudojant nekintamos šaltinio ir imtuvo geometrijos prietaisus. Reikalingas tinkamai sukalibruotas ir palaikomas atspindžio etalonas. Tokiu etalonu geriausia naudoti plokščią veidrodį, kurio atspindžio vertė yra kiek įmanoma artimesnė bandinių atspindžio vertei.

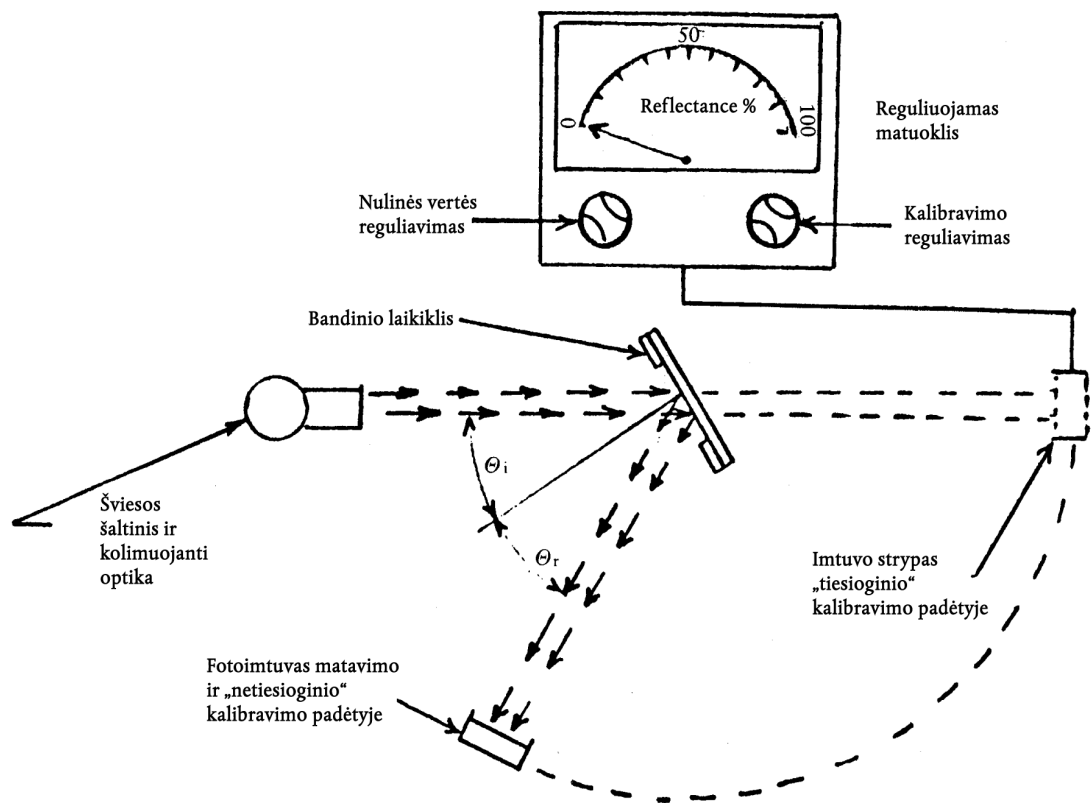
3.3. Plokščių veidrodžių matavimas

Plokščių veidrodžių bandinių atspindį galima matuoti prietaisais, kurie kalibruojamai tiesioginio arba netiesioginio kalibravimo metodu. Atspindžio vertė tiesiogiai nuskaitoma indikatoriniame matuoklyje.

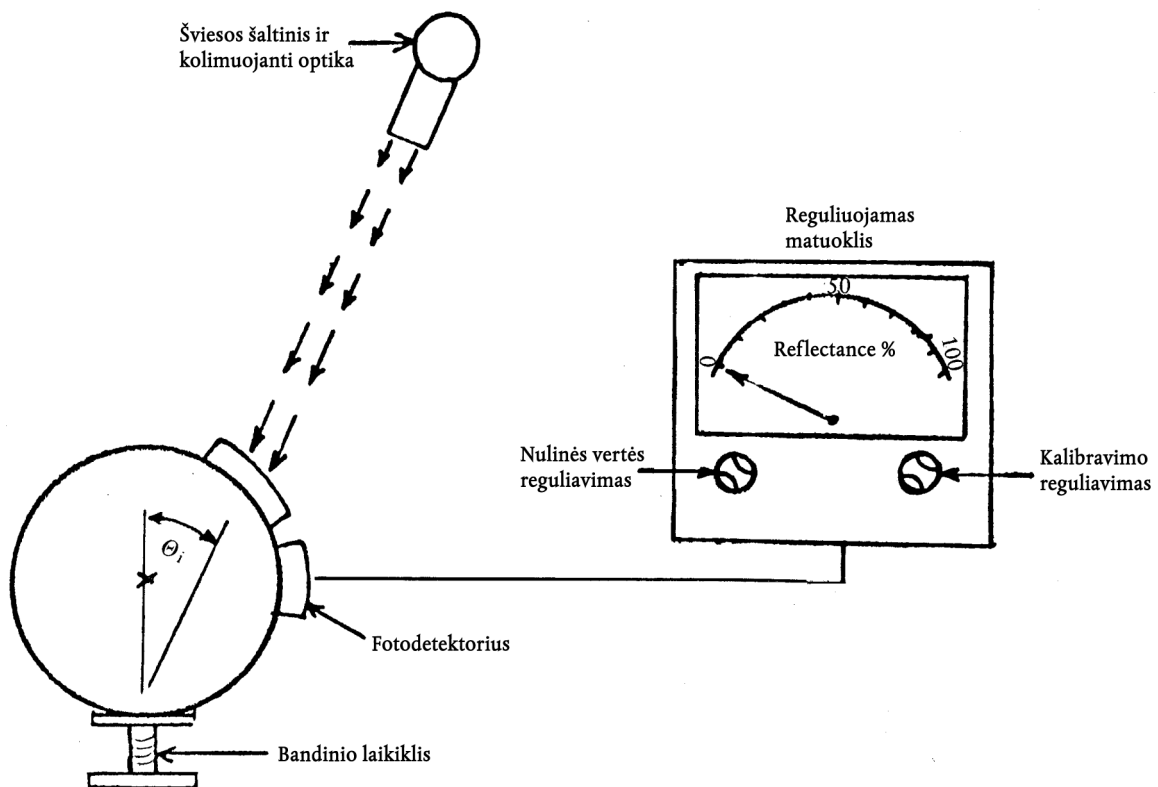
3.4. Neplokščių (išgaubtų) veidrodžių matavimas

Neplokščių (išgaubtų) veidrodžių atspindžiui matuoti reikia naudoti prietaisus, kurių imtuvo bloke yra šviesos matavimo sfera (žr. 2 paveikslą). Jei prietaiso rodytuvinis matuoklis naudojant standartinį E % atspindžio veidrodį rodys padalą n_e , tuomet naudojant nežinomo atspindžio veidrodį padalą n_x ir atspindžio X % santykis bus išreikštas tokia formule:

$$X = E \frac{n_x}{n_e}$$

1 paveikslas. Apibendrintas reflektometras, pavaizduojant dviejų kalibravimo metodų geometriją

2 paveikslas. Apibendrintas reflektometras su šviesos matavimo rutuliu imtuve

CIE 1931 standartinio kolorimetrinio sekiklio spektrinės trispalvės vertės ⁽¹⁾

(Lentelė paimta iš CIE publikacijos 50 (45) (1970 m.))

λ nm	$\bar{x}(\lambda)$	$\bar{y}(\lambda)$	$\bar{z}(\lambda)$
380	0,001 4	0,000 0	0,006 5
390	0,004 2	0,000 1	0,020 1
400	0,014 3	0,000 4	0,067 9
410	0,043 5	0,001 2	0,207 4
420	0,134 4	0,004 0	0,645 6
430	0,283 9	0,011 6	1,385 6
440	0,348 3	0,023 0	1,747 1
450	0,336 2	0,038 0	1,772 1
460	0,290 8	0,060 0	1,669 2
470	0,195 4	0,091 0	1,287 6
480	0,095 6	0,139 0	0,813 0
490	0,032 0	0,208 0	0,465 2
500	0,004 9	0,323 0	0,272 0
510	0,009 3	0,503 0	0,158 2
520	0,063 3	0,710 0	0,078 2
530	0,165 5	0,862 0	0,042 2
540	0,290 4	0,954 0	0,020 3
550	0,433 4	0,995 0	0,008 7
560	0,594 5	0,995 0	0,003 9
570	0,762 1	0,952 0	0,002 1
580	0,916 3	0,870 0	0,001 7
590	1,026 3	0,757 0	0,001 1
600	1,062 2	0,631 0	0,000 8
610	1,002 6	0,503 0	0,000 3
620	0,354 4	0,381 0	0,000 2
630	0,642 4	0,265 0	0,000 0
640	0,447 9	0,175 0	0,000 0
650	0,283 5	0,107 0	0,000 0
660	0,164 9	0,061 0	0,000 0
670	0,087 4	8,032 0	0,000 0
680	0,046 8	0,017 0	0,000 0
690	0,022 7	0,008 2	0,000 0
700	0,011 4	0,004 1	0,000 0
710	0,005 8	0,002 1	0,000 0
720	0,002 9	0,001 0	0,000 0
730	0,001 4	0,000 5	0,000 0
740	0,000 7	0,000 2 ⁽¹⁾	0,000 0
750	0,000 3	0,000 1	0,000 0
760	0,000 2	0,000 1	0,000 0
770	0,000 1	0,000 0	0,000 0
780	0,000 0	0,000 0	0,000 0

⁽¹⁾ 1966 m. pakeista (iš 3 į 2).⁽¹⁾ Sutrumpinta lentelė. $\bar{y}(\lambda) = V(\lambda)$ vertės, suapvalintos vienos dešimtosios tikslumu.

II PRIEDAS

EEB SUDĖTINĖS DALIES TIPO PATVIRTINIMO LIUDIJIMO PAVYZDYS

Administracijos pavadinimas

Pranešimas dėl galinio vaizdo veidrodžio EEB sudėtinės dalies tipo patvirtinimo suteikimo, atsisakymo suteikti patvirtinimą arba jo panaikinimo

- EEB sudėtinės dalies tipo patvirtinimo Nr.
1. Prekės pavadinimas arba ženklas
 2. Klasė (I, II, III, Is, IIs, IIIs) ⁽¹⁾.....
 3. Gamintojo pavadinimas ir adresas
 4. Jei taikytina, gamintojo igaliotojo atstovo pavadinimas ir adresas
 5. I priedo 2.4.1.1 papunktyje apibrėžtas simbolis: yra/nėra ⁽¹⁾
 6. Pateikimo tipui patvirtinti data
 7. Bandymo laboratorija
 8. Laboratorijos ataskaitos parengimo data ir numeris
 9. Tipo patvirtinimo suteikimo/atsisakymo suteikti tipo patvirtinimą/tipo patvirtinimo panaikinimo data ⁽¹⁾
 10. Vieta
 11. Data
 12. Prie šio tipo patvirtinimo liudijimo yra pridėti tokie dokumentai, turintys pirmiau nurodytą tipo patvirtinimo numerį
- (paaškinamosios pastabos, galinio vaizdo veidrodžio brėžiniai, schemas ir diagramos)
- Šie dokumentai turi būti pateikti kitos valstybės narės kompetentingoms institucijoms, kai jos to aiškiai pareikalauja.
13. Galimos pastabos, ypač dėl naudojimo apribojimų ir (arba) primontavimo reikalavimų

.....
(Parašas)⁽¹⁾ Tai, kas nereikalinga, išbraukti.

III PRIEDAS

TRANSPORTO PRIEMONĖS EEB TIPO PATVIRTINIMO ATSIŽVELGIANT Į GALINIO VAIZDO VEIDRODŽIŲ ĮRENGIMĄ LIUDIJIMO PRIEDAS

(1970 m. vasario 6 d. Tarybos direktyvos 70/156/EEB dėl valstybių narių teisės aktų, reglamentuojančių motorinių transporto priemonių ir jų priekabų tipo patvirtinimą, suderinimo 4 straipsnio 2 dalis ir 10 straipsnis)

Administracijos pavadinimas

- EEB tipo patvirtinimo Nr. pradžiamas (1)
1. Transporto priemonės pavadinimas arba markė
 2. Transporto priemonės tipas
 3. Transporto priemonės gamintojo pavadinimas ir adresas
 4. Jei taikytina, gamintojo įgaliotojo atstovo pavadinimas ir adresas
 5. Galinio vaizdo veidrodžių prekės pavadinimas arba ženklas ir sudėtinės dalies tipo patvirtinimo numeris
 6. Transporto priemonės EEB tipo patvirtinimo pradžiamas taikomas tokiam galinio vaizdo veidrodžių tipui
 7. Vairuotojo sėdimosios vietos taško R nustatymo duomenys
 8. Didžiausia ir mažiausia kėbulo masė, pagal kurią galinio vaizdo veidrodžiui buvo suteiktas tipo patvirtinimas (I priedo 3.2.5 punkte nurodytos važiuoklės ir kabinos atveju)
 9. Transporto priemonės pateikimo EEB tipui patvirtinti data
 10. Techninis skyrius, atsakingas už atitikties tikrinimą suteikiant EEB tipo patvirtinimą
 11. Skyriaus ataskaitos parengimo data
 12. Skyriaus išduotos ataskaitos numeris
 13. EEB tipo patvirtinimas atsižvelgiant į galinio vaizdo veidrodžių įrengimą suteiktas/nesuteiktas(1)
 14. EEB tipo patvirtinimo pradžiamas atsižvelgiant į galinio vaizdo veidrodžių įrengimą suteiktas/nesuteiktas (2)
 15. Vieta
 16. Data
 17. Parašas

(1) Kai tinka, nurodykite, ar pradinio EEB tipo patvirtinimo pradžiamas yra pirmasis, antrasis ir t. t.

(2) Tai, kas nereikalinga, išbraukti.

18. Prie šio tipo patvirtinimo liudijimo yra pridėti tokie dokumentai, turintys pirmiau nurodytą tipo patvirtinimo numerį:
- brėžiniai, kuriuose pavaizduota galinio vaizdo veidrodžių montuotė,
 - brėžiniai ir schemas, kuriuose pavaizduotos tvirtinimo vietos ir konstrukcijos dalies, prie kurios tvirtinami galinio vaizdo veidrodžiai, parametrai,
 - bendras vaizdas iš priekio, galo ir keleivių salono, kur pavaizduota galinio vaizdo veidrodžių tvirtinimo vieta.
- Šie dokumentai turi būti pateikti kitos valstybės narės kompetentingoms institucijoms joms to aiškiai pareikalavus.

IV PRIEDAS

TAŠKO H NUSTATYMO IR SANTYKINĖS R IR H TAŠKŲ PADĖTIES PATIKRINIMO TVARKA

Taikomos atitinkamos Direktyvos 77/649/EEB III priedo dalys.
